

Atlantida

Ikarov Let

Dedal:

Utamnicen na visokoj kuli samotni lavirint
rob svog znanja i velikih nepravdi.

Ikar:

Neduzan, svestan istina
za tudji greh sad placam ceh ja
Velika nepravda.

Ikar:

Dan za danom gledamo more
zivot tece mimo nas
u daljini ladje plove
bela jedra bude nadu za spas.

Dedal:

Sine, gledam ti oci dok od zelje gore
pune zivota nade i sna
da odbacis okove svoje
okove ocevog bremena.

Gledaj ptica let to je sloboda
pero po pero u spasonosnim krilima
sine moj nebo nam je granica.

Refren:

Istina duha coveka
sad nam daje krila
da zivimo slobodu doveka
ma gde god ona bila.

Sad voskom perje lepimo
ka horizontu gledamo
u sunce sto radja se
i novi dan sto budi se.

Dedal:
Dosao je i taj dan da rasirimo svoja krila
ali sine moj, ne leti blizu mora niti blizu sunca.

Ikar:
Gledam ti oci i u njima strah
veruj sve cu moci! Ovaj dan je znak
predugo sam zvezde gledao k'o prah
predugo sam ziveo tvoj mrak.

Gledam ptica let to je sloboda
letim sve dalje nebu iza oblaka
lepote sjaj mi krila izgara
vreli vosak moja sujeta.

Refren:
Istinu duha coveka
u sunovrat salje sujeta
nasli smo slobodu doveka
sine moj, zar nije bila dovoljna.

Poslednje ne tako visoko
senku topi nad plavetnilom
proklet je tren kad se oseti
toplota zelje od voska dusu istopi.